

En comunió de pregària amb el papa Francesc

«) aquesta imatge parla

El dissabte 7 de setembre, de les set a les nou del vespre, es va celebrar a la catedral una eucaristia i una vetlla de pregària complint el desig del Sant Pare, que a l'hora de l'àngelus del dia 1 de setembre havia proposat de fer una jornada de dejuni i de pregària demanant a Déu el do de la pau. El degà del Capítol de la Catedral, Dr. Joan Guiteras, presidí l'eucaristia i, seguidament, el bisbe auxiliar, Mons. Sebastià Taltavull, presidí la vetlla, celebrada davant del Santíssim Sagrament exposat. Tot l'acte es va desenvolupar en un profund clima d'espiritualitat. Nota destacada fou la presència de nombrosos joves, sovint asseguts a terra, perquè no hi havia més seients disponibles. El cardenal Martínez Sistach, que per motius personals no va poder estar present en l'acte, va enviar un missatge en què deia: «Estem pregant ben units al Papa en la plaça de Sant Pere i amb els creients d'arreu del món.»

GLOSSA

Viure la grandesa i les responsabilitats

Traspàs un mossèn ben estimat pels seus feligresos i per tots els qui rebien el seu servei en les diverses tasques diocesanes que tenia encomanades. Havia arribat al sacerdoci en la maduresa, després de la mort de la seva esposa, amb qui compartí una vida matrimonial viscuda en plenitud, i després d'un exercici professional reeixit. En acabar la missa exequial, a la parròquia de la qual era rector, un dels seus fills adreçà als assistents aquestes paraules: «Quan parlem del nostre pare, també en fem partícip tota la comunitat cristiana, ja que amb la seva decisió de lliurar-se al sacerdoci, després del traspàs de la mare, el nostre pare va engrandir la seva família. Ara, per exemple, els seus fills tenim uns altres germans en els mossens amb qui el pare ha compartit la vida i l'acció pastoral. També formeu part de la nostra família tots aquells que, en un moment o altre, heu compartit amb ell estones de rectoria, de despatx, de diàleg, d'acolliment i consell, de silencis també, perquè estem convençuts que, quan éreu amb ell, us tractava com a fills seus.

»Us estem molt agraïts per les paraules de condol i suport que hem

rebut, carregades de vida, de vitalitat, de força, de servei als altres, de la mateixa manera que ell, en algun moment o altre, també us en devia adreçar [...]. A l'inici de la cerimònia ens han explicat moltes de les coses que el pare, el mossèn, havia fet durant la seva vida... La capacitat de fer tantes i tantes coses només és possible si es fan amb l'amor que neix de Déu, i així és com ell les feia. Amb aquest amor, amb aquesta força i amb aquesta vitalitat ens agradaria que el recordéssiu per sempre.»

Va assumir, primer, la grandesa i les responsabilitats de la vocació matrimonial. Després les de la vocació sacerdotal. Sempre seguint la crida de Déu. Els seus fills, la seva família, la multitud de persones que omplia l'església parroquial eren un testimoni fefaent que s'hi havia esmerçat amb un lliurament generós, n'havia viscut la grandesa i assumit amb escreix les responsabilitats.

«Sabem que Déu ho disposa tot en bé dels qui l'estimen, dels qui ell ha decidit cridar; perquè ell, que els coneixia des de sempre, els ha destinat a ser imatge del seu Fill» (Rm 8,28-29).

Enric Puig Jofra, SJ

PARAULA I VIDA

La història de la Mare de Déu de Bonaria

Avui el papa Francesc visita el Santuari de la Mare de Déu de Bonaria, a Càller, la capital de Sardenya. Hi ha una veritable tradició de vinculació d'aquest santuari marià amb els successors de sant Pere. El 13 de setembre de 1907 el papa sant Pius X proclamà la *Madonna di Bonaria* patrona principal de Sardenya. El santuari va rebre la visita de Pau VI el 24 d'abril de 1970 i fou visitat també per Joan Pau II el 20 d'octubre de 1985 i per Benet XVI el 7 de setembre de 2008.

En tenen cura encara avui els religiosos de l'Orde de la Mercè, fundat a Barcelona per sant Pere Nolasc l'any 1218. La seva història està molt vinculada a la història religiosa de Barcelona. El temple és el principal exemple d'arquitectura gòtico-catalana a Sardenya.

L'illa passà al domini de la Corona catalano-aragonesa per decisió del papa Bonifaci VIII. El 1323 les tropes de Jaume II van desembarcar en un punt aleshores proper a Càller, conegut com el Turó del Bon Aire i van conquerir l'illa. Com a signe d'agraïment a Déu, van construir en aquell indret una església, que el rei donà a l'Orde de la Mercè. El beat frai Carlo Catalano, un noble de Càller que havia vingut a Barcelona per fer diverses gestions, ingressà aquí a l'Orde i fou el fundador del convent de la Mercè, a tocar del temple. Ell va profetitzar que un fet prodigiós es produiria després de la seva mort.

Segons la tradició, aquesta profecia es va complir el 25 de març de 1370, quan una nau que venia d'Espanya fou sorpresa per una gran tempesta. Els mariners varen decidir llençar al mar tota la càrrega, entre la qual hi havia una caixa pesada. La caixa arribà al cap d'un temps a Càller, precisament sota el turó de Bonaria. Els frares mercedaris del convent, quan l'obriren, hi trobaren una bella imatge de fusta de la Mare de Déu. La devoció a la miraculosa imatge es va difondre ràpidament per tot Sardenya, especialment entre els mariners.

De Sardenya, aquesta devoció passà a Sevilla, on es venera una imatge amb aquest títol al Palau de Sant Telm i una altra a l'església parroquial de Sant Bernat. Arribada a Amèrica, es diu que aquesta advocació va donar nom a la capital d'Argentina, Buenos Aires, seu de la qual ha estat arquebisbe el papa Francesc fins a la seva recent elecció com a bisbe de Roma.

Espero poder acompanyar el Sant Pare avui a Càller, recordant l'hospitalitat dels sards el juliol de 2008, quan, invitat per l'arquebisbe de Càller, vaig visitar l'illa. També tindrè ocasió de recordar i agrair el nombrós pelegrinatge de 800 persones de Sardenya que van venir a Barcelona al maig de 2009, portant la sagrada imatge de la Mare de Déu de Bonaria, presidits per l'arquebisbe Giuseppe Mani. En comunió amb el papa Francesc i en vigílies de la festa de la Mare de Déu de la Mercè, que s'escau el proper dimarts, pregaré per les necessitats dels ciutadans i ciutadanes d'aquestes tres ciutats agermanades per la història i per la devoció a l'advocació mariana de la Mercè: Càller, Buenos Aires i Barcelona.

† **Luís Martínez Sistach**
Cardenal arquebisbe de Barcelona

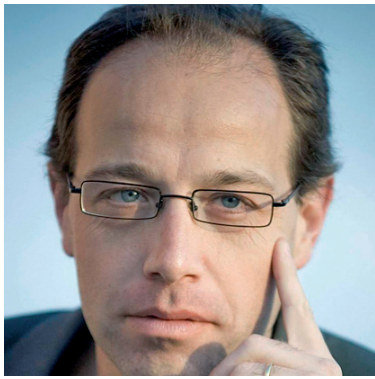

Imatge de la Mare de Déu de Bonaria, a Càller (Sardenya)

«) aquesta imatge parla

ENTREVISTA

FRANCESC TORRALBA

El pensament de Francesc

El filòsof i teòleg Francesc Torralba no coneixia Jorge Mario Bergoglio abans de ser escollit bisbe de Roma. Aviat, però, el va fascinar «el seu estil i, encara més, els seus missatges». «El papa Francesc té la capacitat de suscitar simpaties en persones espiritualment allunyades de l'Església i això es deu al seu llenguatge, tant verbal com gestual», afegeix.

Com pensa el papa Bergoglio?

Formalment és clar, nítid, ple d'imatges i de figures que permeten un accés universal, de tal manera que es fa intel·ligible a persones molt diferents. És el pensament d'un pastor de l'Església que té com a font d'inspiració l'Evangelí, amb una forta empremta social.

Com el retrataria?

Hi ha unes constants que formen part d'allò que podem anomenar *el nucli dur* de les seves aportacions. Defensa una cultura de la inclusió, crítica amb vehemència la indiferència enfront del sofriment i dels mals d'aquest món, denuncia els estralls que causa la globalització del neoliberalisme, subratlla el valor de la trobada interpersonal, intercultural i interreligiosa, i presenta la imatge d'un Déu d'amor sempre obert al perdó.

Com serà el seu pontificat?

Sempre és arriscat referir-se al futur. És versemblant creure que serà un papa reformista, amb voluntat de convertir l'Església en la casa de tots i de recuperar la credibilitat que ha perdut per causa de molts escàndols. Francesc entén que la coherència és el fonament de l'autoritat moral i, per això, fa una crida a la coherència a tot el poble de Déu, des dels pastors fins als laics.

Oscar Bardají i Martín

JESÚS DE NATZARET

Les grans paràboles de Lluç

Crist en la paràbola del fill pròdig (2)

El cristià es fa ara la pregunta: quin lloc ocupa aquí el Crist? La paràbola només parla del pare. Manca la cristologia en aquesta paràbola? Sant Agustí va provar de veure cristologia en el passatge que diu que el pare va abraçar el fill (15,20). «El braç del Pare és el Fill», diu. I s'hauria pogut referir a sant Ireneu, que ja havia escrit que el Fill i l'Esperit són els dos braços del Pare. «El braç del Pare és el Fill» quan ens posa el braç damunt les espatlles «com un jou suau»; això no és cap pes que ens carregui, sinó un do de l'amor que ens porta i ens converteix en fills.

Grelot observa que en la paràbola Jesús justifica la seva bondat enfront dels pecadors, la seva acollida dels pecadors, amb la conducta del pare de la paràbola. Així, Jesús, «amb la seva mateixa conducta, esdevé revelació del qui ell anomenava Pare seu».

El context històric de la paràbola fa veure que aquí hi ha una cristologia implícita. La seva passió i resurrecció encara reforcen aquest aspecte: «Déu va donar prova de l'amor que ens té, perquè Crist va morir per nosaltres quan encara érem pecadors» (Rm 5,8).

Jesús no pot entrar dins el marc de la narració de la paràbola, perquè ell ja viu en la identificació del Pare del cel, la seva conducta es refereix a la del Pare. Efectivament, en aquesta paràbola, Jesús justifica la seva conducta, que ell atribueix a la del Pare i s'hi identifica. D'aquesta manera, precisament en la figura del Pare al centre de la paràbola, hi ha el Crist com a realització concreta de l'obrar patern.

Joseph Ratzinger-Benedict XVI
(*Jesús de Natzaret*, 1a part, Ed. Claret)

HECHOS DE VIDA

Servir la comida por amor

—«Una de las señoras de la Cofradía de la Caridad que se han unido para asistir, espiritual y corporalmente, a los enfermos pobres preparará los alimentos y se los llevará.

- Los saludará, cuando llegue, con alegría y caridad, y acomodará la mesita sobre la cama.
- Hará lavar las manos al enfermo y rezará el *Benedictus*.
- Invitará caritativamente al enfermo a comer.
- Todo ello con mucho cariño, como si se tratase de su propio hijo, o mejor dicho, de Dios, que considerará como "hecho a sí mismo el bien que se les hace a los pobres".
- Le dirá algunas palabras sobre nuestro Señor, con el propósito de alegrarle si lo encuentra muy desolado.
- Luego, por la tarde, volverá a llevarles la cena con el mismo orden.»

Hasta aquí el original autógrafo del año 1617, del archivo municipal de Chatillon, diócesis de Lyon, a nombre de las *Sirvientas de los Pobres o de la Caridad*, publicado en la biografía de san Vicente de Paúl, «que organizó lo organizable a favor de los necesitados» y fundó cuatro agrupaciones, tanto masculinas como femeninas, que continúan hoy en todo el mundo, empezando por Santa Luisa de Marillac.

J. M. Alimbau

GAUDÍ, PEDRA I SÍMBOL

La violència i l'avarícia

Per Gaudí, la violència i l'avarícia són els pecats bàsics de la societat catalana de l'època, dels obrers i de la burgesia, respectivament, i així els ha volgut representar a la portalada del Roser, tocant a la façana del Naixement, en el claustre de la Sagrada Família. Allí, la protecció de la Mare de Déu guarda un home, un anarquista, temptat de tirar una bomba Orsini —la mateixa que es va fer servir en l'atemptat del Liceu (1893)—, i vetlla alhora perquè una dona de la bona societat barcelonina no caigui en la temptació de la cobdícia, representada per una bossa de diners.

Gaudí, com Maragall, és un home implicat en la seva època i es mostra preocupat per les dimensions que pot prendre el conflicte social i les conseqüències nefastes que pot assolir. L'humanisme cristià i la incipient doctrina Social de l'Església són el rerefons del seu pensament. En especial l'encíclica de Lleó XIII *Rerum Novarum* (1893).

Gaudí col·loca les obres de bé (o de misericòrdia) a les set portes de la façana de la Glòria, al costat dels sagraments, per tal d'indicar el camí: la unió amb Déu (sagraments) i l'amor als altres (obres de misericòrdia).

Jordi Bonet/Armand Puig
(*Arquitectura i símbol de la Sagrada Família*, Ed. Pòrtic)

LECTURES MISSA DIÀRIA I SANTORAL

Accés al Breviari

- 23. □ Dilluns** (lit. hores: 1a setm.) [Esd 1,1-6 / SI 125 / Lc 8,16-18]. Sant Pius de Pietrelcina (pare Pio), prev. caputxí; santa Tecla, vg. i mr., associada a sant Pau, venerada a Selèucia i patrona de Tarragona; sant Andreu, mr.
- 24. ■ Dimarts** (□ Barcelona, St. Feliu i Terrassa) [Esd 6,7-8.12b.14-20 / SI 121 / Lc 8,19-21]. Mare de Déu de la Mercè (s. XIII), patrona de Barcelona (ciutat i arxidiòcesi, 1868, i província eclesiàstica de Barcelona; festa de precepte a Barcelona ciutat); sant Gerard o Grau, bisbe.
- 25. ■ Dimecres** [Esd 9,5-9 / SI: Tb 13,2.4.6.7.8 / Lc 9,1-6]. Sant Dalmau Moner (1291-1341), rel. dominicà, de Santa Coloma de Farners (Selva); Mare de Déu de la Misericòrdia (Reus).
- 26. ■ Dijous** [Ag 1,1-8 / SI 149 / Lc 9,7-9]. Sants Cosme i Damià (anomenats *els sants metges*), germans bessons mrs. de Síria, patrons dels metges i els farmacèutics; sant Nil, abat.
- 27. □ Divendres** [Ag 2,1b-10 / SI 42 / Lc 9,18-22]. Sant Vicenç de Paül (1581-1660), prev. a París, fund. Paüls (CM, 1625) i cofund. Filles de la Caritat (FC, paüles, 1633).
- 28. ■ Dissabte** [Za 2,1-5.10-11a / SI: Jr 31,10.11-12ab.13 / Lc 9,43b-45]. Sant Venceslau, mr. (935), duc de Bohèmia; sant Llorenç Ruiz, pare de família filipí, i companys, mrs. a Nagasaki (s. XVII); beat Francesc Castelló i Aleu, mr.
- 29. ■ † Diumenge vinent**, XXVI de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Am 6,1a.4-7 / SI 145 / 1Tm 6,11-16 / Lc 16,19-31]. Sants arcàngels Miquel (patró dels radiòlegs i els radioterapeutes), Gabriel (patró de la radiodifusió i les telecomunicacions) i Rafael (o Rafel, patró dels emigrants); sant Fratern, bisbe; santa Gudèlia.

DIUMENGE XXV DE DURANT L'ANY

▶ Lectura de la profecia d'Amós (Am 8,4-7)

Escolteu això, vosaltres que us abraoneu sobre els pobres per anorrear els desvalguts del país, vosaltres que dieu: «Quan haurà passat la festa de la lluna nova per poder vendre queviures! Quan haurà passat el dissabte per poder obrir els graners! Vendrem el gra amb mesures més petites i, per cobrar, pesarem la moneda amb pesos més grans. Farem trampa amb les balances i vendrem el rebuig barrejat amb el gra. Per tenir un esclau, comprarem amb diners gent necessitada, amb un parell de sandàlies comprarem un pobre.»

El Senyor ho jura per la glòria de Jacob: «No oblidaré mai tot això que fan.»

▶ Salm responsorial (112)

R. *Lloeu el Senyor, que treu el pobre de la cendra.*

Servents del Senyor, lloeu-lo, / lloeu el nom del Senyor. / Si-gui beneït el nom del Senyor, / ara i per tots els segles. R.

El Senyor és excels, als ulls de tots els pobles, / la seva glòria s'eleva més enllà del cel. / Qui és com el Senyor, el nostre Déu? / Té molt amunt el seu tron, / i des d'allí s'inclina / per veure el cel i la terra. R.

Aixeca de la pols el desvalgut, / treu el pobre de la cendra, / per asseure'l entre els poderosos, / els poderosos del seu poble. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau a Timoteu (1Tm 2,1-8)

Primer de tot us recomano que feu a Déu pregàries, oracions, súpliques i accions de gràcies per tots els homes, pels reis i per tots els qui tenen autoritat, perquè puguem portar una vida tranquil·la i serena, tota donada a la pietat i a l'honestetat. Pregar així és bo i agradable a Déu, el nostre salvador, que vol que tots els homes se salvin i arribin al coneixement de la veritat. Hi ha un sol Déu. El mitjancer entre Déu i els homes és també un de sol, l'home Jesucrist, que es donà ell mateix per rescatar tots els homes. El testimoniatge sobre tot això ha estat fet públic al temps apropiat, i jo n'he estat fet herald i apòstol, mestre per instruir en la fe i en la veritat els qui no són jueus. Això que dic és veritat, no menteixo. Desitjo que els homes preguin pertot arreu, i que puguin alçar les mans netes, evitant les baralles i les discussions.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluç (Lc 16,1-13)

(Versió breu: Lc 16,10-13)

En aquell temps, Jesús deia als seus deixebles: «L'home que és fidel en els béns que valen poc, també ho serà en els de més valor, i l'home infidel en els béns que valen poc, també ho serà en els de més valor.

Per això, si no fóssiu fidels en l'administració de les riqueses enganyoses, qui us confiaria les riqueses veritables? Si no fóssiu fidels en les riqueses que són d'un altre, qui us confiaria les que de dret us corresponen? Ningú no pot servir dos amos: si estima l'un, no estimarà l'altre, si fa cas de l'un, no en farà de l'altre. No podeu ser servidors de Déu i de les riqueses.»

▶ Lectura de la profecia de Amós (Am 8,4-7)

Escuchad esto, los que exprimís al pobre, despojáis a los miserables, diciendo:

«¿Cuándo pasará la luna nueva, para vender el trigo, y el sábado, para ofrecer el grano?»

Disminuís la medida, aumentáis el precio, usáis balanzas con trampa, compráis por dinero al pobre, al mísero por un par de sandalias, vendiendo hasta el salvado del trigo.

Jura el Señor por la gloria de Jacob que no olvidará jamás vuestras acciones.

▶ Salmo responsorial (112)

R. *Alabad al Señor, que alza al pobre.*

Alabad, siervos del Señor, / alabad el nombre del Señor. / Bendito sea el nombre del Señor, / ahora y por siempre. R.

El Señor se eleva sobre todos los pueblos, / su gloria sobre los cielos. / ¿Quién como el Señor, Dios nuestro, / que se eleva en su trono / y se abaja para mirar / al cielo y a la tierra? R.

Levanta del polvo al desvalido, / alza de la basura al pobre, / para sentarlo con los príncipes, / los príncipes de su pueblo. R.

Faç de Crist, del retaule *La Santa Cena*, procedent de l'antiga Cartoixa de Caldecristo (Museu de la Catedral de Sogorb)

▶) aquesta imatge parla

▶ Lectura de la primera carta del apòstol san Pablo a Timoteu (1Tm 2,1-8)

Querido hermano:

Te ruego, lo primero de todo, que hagáis oraciones, plegarias, súplicas, acciones de gracias por todos los hombres, por los reyes y por todos los que ocupan cargos, para que podamos llevar una vida tranquila y apacible, con toda piedad y decoro. Eso es bueno y grato ante los ojos de nuestro Salvador, Dios, que quiere que todos los hombres se salven y lleguen al conocimiento de la verdad. Pues Dios es uno, y uno solo es el mediador entre Dios y los hombres, el hombre Cristo Jesús, que se entregó en rescate por todos: este es el testimonio en el tiempo apropiado: para él estoy puesto como anunciador y apóstol —digo la verdad, no miento—, maestro de los gentiles en fe y verdad. Quiero que sean los hombres los que recen en cualquier lugar, alzando las manos limpias de ira y divisiones.

▶ Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 16,1-13)

(Versión breve: Lc 16,10-13)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «El que es de fiar en lo menudo también en lo importante es de fiar; el que no es honrado en lo menudo tampoco en lo importante es honrado.

Si no fuisteis de fiar en el injusto dinero, ¿quién os confiará lo que vale de veras? Si no fuisteis de fiar en lo ajeno, ¿lo vuestro, quién os lo dará?

Ningún siervo puede servir a dos amos: porque o bien aborrecerá a uno y amará al otro, o bien se dedicará al primero y no hará caso del segundo. No podéis servir a Dios y al dinero.»

COMENTARI

Servir Déu o bé l'economia

Per bé o per mal, vivim en un món dominat per l'economia i els seus interessos, que sovint no són els interessos de Déu ni els del bé comú de la població. «Guardeu-vos de l'ambició de posseir riqueses», o bé «ningú de vosaltres no pot ser deixeble meu si no renuncia a tot el que té», són indicacions de Jesús que ja hem anat sentint. La paràbola que llegim avui abunda en la mateixa prevenció de Jesús enfront dels diners.

Jesús, amb una bona dosi d'ironia, ens presenta el cas d'un administrador malversador que, un cop descobert, aprofita la seva situació i les seves relacions per garantir-se una posició i una

renda sense haver de començar a treballar. Ha estafat el seu amo i continua estafant-lo mentre es prepara una jubilació daurada.

I Jesús el lloa per la seva sagacitat. Una sagacitat que és comuna entre els fills de les tenebres, que són els homes i les dones immersos en els interessos econòmics d'aquest món. A continuació de la paràbola, Jesús ens parla de fidelitat. De l'experiència es treu que qui és capaç de ser fidel en les petites coses de cada dia també ho és en les de més gruix. Se sobreentén que qui no és capaç de ser fidel en les coses de cada dia, menys ho serà en les de més volada. Li va passar a l'administrador de la paràbola, que, en l'administració diària, va ser infidel al seu amo i, per tant, mereix el rebuig de tots.

També a nosaltres ens pot passar que, no essent fidels a Jesús en les petites coses de cada dia i de la nostra relació amb els parents i companys, no serem pas fidels quan l'evangeli ens demani esforços poc habituals.

Tot acaba amb una clara disjuntiva: o som fidels a Déu o als interessos de l'economia. No es poden aconseguir dos contraris, ja que els interessos de Déu no s'adiuen amb els interessos personals o corporatius que duem tan endins del nostre cor.

Jesús ens posa entre l'espasa i la paret, i cadascun de nosaltres s'hi ha d'examinar, com també hem d'examinar els nostres grups, parròquies i moviments.

Jordi Latorre, SDB

AGENDA

L'agenda més completa de la diòcesi la trobareu al web, o bé enfocant el telèfon mòbil en aquest codi QR que hi enllaça directament.

ACTES I CONFERÈNCIES

Vigília de la Mare de Déu de la Mercè. A l'església del Santíssim Sagrament (c/ Aragó, 268), dilluns 23 de setembre (21.30-23.30 h). Oberta a tothom. Santa Missa - Adoració eucarística - Ofici de lectures - Oració personal - Goigs de la Mare de Déu de la Mercè. Organitza: Adoració Nocturna de Barcelona (ANE i ANFE).

Conferències de Mn. Francesc Nicolau sobre qüestions fonamentals de biologia actual. Organitzades pel Museu Geològic del Seminari de Barcelona. Dia 15 d'octubre: El problema de l'origen de la vida; dia 22 d'octubre: Què diu la paleontologia sobre l'origen de la vida?; dia 29 d'octubre: El problema de com classificar els éssers vius; dia 5 de novembre: Les mutacions: el seu paper en l'evolució dels vivents; dia 12 de novembre: La ciència de la genètica i el seu desenvolupament. Lloc: Sala Sant Jordi del Seminari (c/ Diputació, 231), 18.30 h. Obertes a tothom.

El Papa beneeix el treball pastoral que es fa a Barcelona

El papa Francesc, el 6 de setembre —com mostra la foto—, rebé en audiència privada el cardenal Lluís Martínez Sistach, que portà al Sant Pare la salutació i l'afecte de tots els diocesans i la pregària per la seva persona i el seu ministeri de bisbe de Roma i successor de Pere. El Papa s'interessà per la realitat socioreligiosa de l'arxidiòcesi i del país i pel treball que realitzen Càritas, parròquies i institucions d'Església en l'ajut a moltes persones i famílies que pateixen les greus conseqüències de la crisi econòmica. També encoratjà el Sr. Cardenal en el treball d'evangelització que s'està fent amb l'aplicació del Pla Pastoral de l'arxidiòcesi 2011-2015 i s'interessà especialment per la funció evangelitzadora de la basílica de la Sagrada Família i la vida i l'obra de l'arquitecte Antoni Gaudí, el procés de beatificació del qual s'està tramitant a la Congregació per a les Causes dels Sants. Francesc va impartir una benedicció apostòlica per a tota l'arxidiòcesi de Barcelona.

Festa de Sant Pius de Pietrelcina. Els devots i el grup d'oració Amics del Pare Pio celebraran la commemoració del sant amb una Eucaristia, a la basílica de la Concepció de Barcelona (c/ Aragó, 299), el dilluns 23 de setembre (18 h), predicada per fra Valentí Serra, caputxí. La celebració serà ja de la solemnitat de la Mare de Déu de la Mercè. En acabar es venerarà la relíquia de sant Pius.

BREUS

El Papa beneeix els motards. El diumenge 16 de juny el papa Francesc beneí prop de mil propietaris de motos de l'emblemàtica mar-

ANY DE LA FE

ca Harley-Davidson, que van celebrar a la Ciutat Eterna el 110 aniversari d'aquesta marca de motos. El Sant Pare els beneí en acabar la missa que va celebrar aquell dia a la plaça de Sant Pere de la Ciutat del Vaticà dins de la Jornada en defensa de la vida, en el marc de l'Any de la Fe. També s'ha divulgat aquest estiu que el Papa va demanar que retiresin del claustre de la catedral de Buenos Aires una escultura seva de mida natural que hi havien col·locat al costat d'una imatge de la Mare de Déu de Luján, patrona d'Argentina. Va dir que no volia que es caigués en cap forma de culte a la personalitat.

aquesta imatge parla

PALABRA Y VIDA

La historia de la Virgen de Bonaria

Hoy el papa Francisco visita el Santuario de la Virgen de Bonaria, en Cagliari, la capital de Cerdeña. Hay una verdadera tradición que vincula este santuario mariano con los sucesores de san Pedro. El 13 de septiembre de 1907 el papa san Pío X proclamó a la *Madonna di Bonaria* patrona principal de Cerdeña. El santuario recibió la visita de Pablo VI el 24 de abril de 1970 y fue visitado también por Juan Pablo II el 20 de octubre de 1985 y por Benedicto XVI el 7 de septiembre de 2008. Cuidan de él todavía hoy los religiosos mercedarios, congregación fundada en Barcelona por san Pedro Nolasco en el año 1218. Su historia queda muy vinculada a la historia religiosa de Barcelona. El templo es el principal ejemplo de arquitectura gótico-catalana en Cerdeña. La isla pasó al dominio de la Corona catalano-aragonesa por decisión del papa Bonifacio VIII. En 1323 las tropas de Jaime II desembarcaron en un punto cercano a Cagliari, conocido como el Monte del Buen Aire, y conquistaron la isla. Como signo de agradecimiento a Dios construyeron en aquel lugar una iglesia

que el rey donó a la Orden de la Merced. El beato fray Carlo Catalano, un noble de Cagliari que había venido a Barcelona para hacer diversas gestiones, ingresó aquí en la Orden y fundó el convento de la Merced, junto al templo. Él profetizó que un hecho prodigioso se produciría después de su muerte. Según la tradición, tal profecía se cumplió el 25 de marzo de 1370, cuando una nave que llegaba de España fue sorprendida por una gran tempestad. Los marineros decidieron tirar al mar toda la carga, que incluía una pesada caja. La caja llegó al cabo de un tiempo a Cagliari, precisamente bajo el montículo de Bonaria. Los frailes mercedarios del convento, al abrirla, hallaron una preciosa imagen en madera de la Virgen. La devoción a la milagrosa imagen se extendió rápidamente por toda Cerdeña, en especial entre los marineros. De Cerdeña pasó esta devoción a Sevilla, donde una imagen con ese título se venera en el palacio de San Telmo y otra en la iglesia parroquial de San Bernardo. Llegada a América, se dice que esta advocación dio nombre

a la capital de Argentina, Buenos Aires, de cuya sede ha sido arzobispo el papa Francisco hasta su reciente elección como obispo de Roma. Espero poder acompañar al Santo Padre hoy en Cagliari, recordando la hospitalidad de los sardos en julio de 2008, cuando, invitado por el arzobispo de Cagliari, visité la isla. También tendré ocasión de recordar y agradecer la numerosa peregrinación de 800 personas de Cerdeña que vinieron a Barcelona en mayo de 2009, llevando con ellos la sagrada imagen de la Virgen de Bonaria, presididos por el arzobispo Giuseppe Mani. En comunión con el papa Francisco y en vigiliass de la fiesta de Nuestra Señora de la Merced, que se celebra el próximo martes, rezaré por las necesidades de los ciudadanos y ciudadanas de estas tres ciudades hermanadas por la historia y por la devoción a la advocación mariana de la Merced: Cagliari, Buenos Aires y Barcelona.

† Lluís Martínez Sistach
Cardenal arzobispo de Barcelona

laSalle AR Utilitzeu el QR per descarregar-vos al vostre mòbil l'aplicació La Salle AR per a iPhone o Android

Apunteu el vostre dispositiu a la fotografia que contingui la icona i descobriu-ne el contingut multimèdia